

KURJER

WARSZAWA

Czwartek dnia 25 Lutego r. 1830.

Wszystko dla wszystkich

POLSKI

Prenumerata miesięczna zlp. 2 gr. 20.
Kwar. zlp. 8. Nr pojedynczy gr. 5.

Wiadomości Krajowe.

N. Pan mianować raczył kawalerem orderu ś. Stanisława I klasy JPana Gajewskiego rzeczywistego radcę stanu, członka i sekretarza rady lekarskiej ministerstwa spraw wewn. państwa ross.; kawalerem tegoż orderu III klasy JP. Pawła Sobotowskiego sekretarza dziennikarza bióra rady stanu, pełniącego obowiązki sekretarza kommissji wsparcia; kawalerem tegoż orderu IV klasy JP. Pietrowskiego kommissarza cyr. 7 M. S. Warszawy.

Rada administracyjna mianowała JP. Peptowskiego zast. podsędką krym. sądu pol. pop. ob. pułtuskiego, zastępcą sędziego prezydującego w tymże sądzie.

Jutro o godzinie w pół do 10tej z rana w sali giełdowej odbędzie się posiedzenie przygotowawcze przed losowaniem serji obligacji udziałowych. Na posiedzeniu tém 2910 kartek opatrzonych numerami zostaną przeliczone, sprawdzone, w igielniki pojedynczo zamieszczone i do koła włożone. Losowanie zaś samo nastąpi publicznie w d. 1 marca r. b.

Jeden z członków król. warsz. towarzystwa Przyjaciół nauk, o którym dawniej wspomnieliśmy, że się sprzeciwiał wyborowi *Getego* na członka królewsko warszawskiego towarzystwa

przyjaciół nauk, ma, jak słyszeliśmy, czytać rozprawę na posiedzeniu rzeczonoego towarzystwa, w której rozprawie wyłożył gruntowne i *klassyczne* powody usprawiedliwiające to jego zdanie, że *Gete* nie godzien takiego zaszczytu. Słyszeliśmy także, że inny członek tegoż towarzystwa gotuje *replikę* udowodnić mającą, że *Gete* zewszeczmiar wart być członkiem naszego towarzystwa. Ciekawa *dysputa*.

W dniu 18 do 24 b. m. przystąpiło do towarzystwa oszczędności osób 18 z sumą zp. 13770, odebrało zaś fundusze swoje osób 7 w sumie zp. 1582.

(Ar. nadesł.) Nader wesoly i ożywiony tegoroczny karnawał, świetnie zakończony został balem kostiumowym danym w ostatni Wtorek u JW. z książąt Lubomirskich, wojewodziny Potockiej. Dawno już Warszawa nie widziała podobnej zabawy: świetność i rozmaitość ubiorów, wdzięki tylu pięknych dam podniesione gustownością strojów, zachwycaly obecnych. Cztery kadryle zajmowały uwagę powszechną: każdy z nich składał się z czterech par: to jest był kadryl Nowo-Grecki, Szkoeki, Cygański i Tyrolski. Szesnaście dam i tyluż mężczyzn składających wspomniane kadryle, bez przerwy prawie uprzyjemniało tańcem trwającą do późnej nocy zabawę. Przykładna panowała zgoda między temi czterema różnemi od siebie narodami: i zjawienie się nawet jakiego nowego Parysa nie byłoby w stanie nadwzględyc miłej harmoniji między kobietami tych ludów, boby się musiał wstrzymać z wydaniem stanowczego wyroku, mającego przyznać wyższość wdzięku i kształtnej postaci pięknych Cygarek, umiających Szkoetek, poławnych Greczynek i zgrabnych Tyrolek. Wyrzekł-

by on się trudnego obowiązku sędziego, a w tém drażliwszem uirzałby się położeniu, gdyby przed nim stanęły inne piękności nie należące do czterech wspomnianych narodów a celujące gustownym i bogatym ubiorem, wdziękami twarzy i kształtnością kibiści. Nie wymieniały ich szczegółowie, bobyśmy się w długi wywód wdać musieli; ale zgromadzenie zachowało wżyweć pamięci kilka świetnych kostiumów, zdobiących świątniejszą jeszcze urodę. Oprócz ubiorów kadrylowych były kostiumy Szwajcarskie, Wieśniaków Neapolitańskich, byli rycerze z przeszłych wieków. Wszystkich uwagę zwracał na siebie przystojny Izraelita muzykant z małżonką: piękna pusta i szlachetność ruchów tego żydka przedko wydały pleć jego: pomimo to jednak do końca zabawy pozostał wmasce. Były także skromne Westalki i poważne Sybille wieszczem ożywione natchnieniem. Nieszczęśliwy Werther bawił towarzystwo: ciągle się on uskarżał na boleść trawiącą skołatanę jego serce: a co większa, kilkakrotnie z cicha wyrzekał na klasyków za to, że niechęć czy nie mogą pojąć szlachetnych cierpień jego i chętnie poklaskują dowcipnej parodji, która jest owocem prostej spekulacji tandetowych pisarków paryżskich... (To jest zdanie Werthera.) Było oprócz tego kilka pielgrzymów: dworak przeszłego wieku, Hiszpan, postyljon austriacki; na koniec prócz wielu innych osób w zwyczajnej domina ubranych odznaczał się młody Polak starożytnym ojców naszych ubiorem. Tańczył on ochoczego wesołego mazura i kunsztownego kontradansa. Większa część osób w czasie wieczery demaskowała się; cztery zaś kadryle ciągle bez masek tańczyły. Tańce trwały do godziny 5tej zrana; a gospodyni z staropolską gościnnością przyjmując liczne grono przybyłych gości, do ostatka dzieliła wesołość towarzystwa. — Jedną z obecnych masek.

Słychać, że mają być litografowane celniejsze ubiory szczególnież kostiumy czterech kadryllów, które na balu u P. wojewodziny Potockiej powszechnie się podobały.

Dnia wczorajszego było w Wilanowie powozów i sanek 437; na kawie wiejskiej 886.

Handel między Odessą a królestwem Polskim zasługuje ażeby obudwu stron najpilniejszą zwrócił uwagę. Towary wschodnie, jako bakkalja, tytuń turecki, oliwa w niskich gatunkach do fabryk służąca; brane z Odessy, a w zamian dostawiane tam wyroby królestwa, roz-

legły i korzystny targ przedstawiają. Osobliwe zaś dogodności są następujące: 1) Towar w Odessie deklarowany na tranzyt i wprost z okrętów do dalszego transportu brany, ulega o $\frac{1}{2}$ niższej opłacie cła tam pobieranego. 2) Z powodu kwarantanny powiększone koszty, cięższe długo nie będą, a zatem obowiązywanie beczek smolnemi sznurami, potrójne wydatki w pakowaniu, czyszczenie towaru od zarazy, świadectwa w tej rzeczy i. t. p. zupełnie znikną w stanie zwyczajnego położenia Odessy. 3) Przewóz towarów przez tamecznych włóścian czumakami zwanych, najmniej o 25 procentów tańszy, niżeli przez ruskich zwoszczyków, jako do większego zarobku i kosztowniejszego życia przywykłych. 4) Sukna polskie wielkie mogą mieć odbyt do Turcji. Dobrze zaś ohznajomiony przedsiębiorca, znalazłby jeszcze w tamtych stronach nie jedno miejsce korzystnego pokupu na te, równie jako i na inne wyroby.

Przyjechali do Warszawy. — Chrzanowski Józef z Ojcowa 1064 Królew.; Komor Józef 2675 Bednars.; Mianowski Antoni 416 Krako. Przed.; Świątecki Józef 2675 Bednarska; Kowalski Walenty 1102 Twar.; Lasocki Antoni 2768 Alexandrja; Boguszewska Zofia 32 S. Jana.

Dziś zimna stopni 12.
TEATR ROZMAITOŚCI. Jutro Wujaszek z Ukrainy. Niezgody domowe. Słomianny człowiek.

Wiadomości Zagraniczne.

Szkoły nawigacyjne w Piławie i Klajpedzie przynoszą najpiękniejsze owoce. Nawet prosci majtkowie poznają już potrzebę wiadomości astronomicznych dla żeglugi i wartość szkół nawigacyjnych.

W mieście Dülmen, rejencji minsterskiej istnieje towarzystwo *szycia*, złożone z młodych panienek, które się zobowiązały poświęcić je-

den dzień wytygodniu na szycie dla ubogich, sukien i bielizny.

Dnia 5 lutego zgorzał w Londynie gmach Argylt-Rooms, w którego salach dawane były zwykle publiczne koncerty.

Thorwaldsen przyjechał do Monachjum d. 13 lutego i będzie obecny przy odkryciu pomnika, który wystawił xięciu Eugenjuszowi Beauharnois.

Na posiedzeniu król. instytutu w Londynie czytał jeden członek rozprawę o własnościach dębów. Między innemi utrzymywał, że z dębiny piec można chleb wyborny. Po skończonym posiedzeniu, jak zwykle dano herbatę i roznoszono placki dębowe, które wszystkim członkom zdawały się być smaczniejsze od bułek pszennych.

Pewien zegarmistrz londyński, wynalazł metodę chwytania złodziei w składzie swoich zegarków. Skoro tylko spostrzeże niebezpieczne poruszenia w składzie, pociąga sznur koło stołu będący i w ten moment drzwi same zamykają się na rygiel. Tym sposobem już dwóch młodych złodziei udało mu się schwycić i oddać w ręce policji.

Pod Bridgewater w Anglii, postrzelony orzeł, rzucił się na strzelca dla pomszczenia się zadanej mu rany. Chociaż strzelec uchwycił orła za szyję, nie byłby mu jednakowoż podołał, gdyby drugi strzelec nie był przybył w pomoc i związał skrzydła, któremi orzeł starał się nieprzyjaciela pokonać.

Stysząc, że radaministrów w Lizbonie uchwaliła amnestję, którą wkrótce ogłosić ma gazeta nadworna.

Gdy Cesarz brazyjski z małżonką swoją, młodą królową portugalską i xięciem Leuchtenbergskim dnia 7 grudnia r. z. w powozie parokonnym z przejazdki do Rio Janeiro wracał, zła-

mał się dyszel, konie rozbiegały się, wywróciły powóz i wszystkie dostojne osoby, które się w nim znajdowały, wypadły z niego. Do 9 grudnia wydane były cztery buletyny o ich zdrowiu; sama cesarzowa wyszła szczęśliwie z tego przypadku, Donna Maria nieco twarz sobie stłukła, ale Don Pedro i xiążę Leuchtenbergski zostali tak skaleczeni, iż lekarze przy najmniej 8 dni potrzebowali do wyleczenia ich. Podług innych doniesień rzecz tak się miała: Cesarz powoził sam wracając do stolicy; na zakręcie dyszel się złamał, powóz się wywrócił, a cesarz wypuścił z ręki lejce i niepodobna było wstrzymać rozbieganych koni. Cesarz miał złamać dwa żebra; a xiążę Leuchtenbergski prawą rękę.

Z powodu zaślubin swoich przebaczył Don Pedro wszystkim dezterterom z wojska brazyjskiego, którzy się stawiać dobrowolnie we dwa miesiące po ogłoszeniu dekretu.

Dnia 12 lutego śpiewała P. Sonntag w Akwigranie. Karnawał tamtejszy jest bardzo ożywiony; spodziewano się tam szczególniej maskarady publicznej. Posłowie rozmaitych krajów wjeżdżać będą do miasta jedynastoma bramami, zjadą się wszyscy na placu hotelu pod orłem czarnym i ztamtąd udadzą się na zabawę wieczorną.

Od końca września 1824, wyszło we Francji 13,345 nowych praw i postanowień.

Wydatki publiczne Hiszpanji w roku 1830 obliczone są na 592,756,089 realów.

Dama francuzka Pani St. Elme, podróżująca w krajach wschodnich, którą niedawno niedaleko Smirny w drodze zrabowano, opisuje w ten sposób spotkanie się swoje z Ibrahimem Paszą, synem wicekróla egipskiego: "Na kanale można już było dostrzegać, że Nil przybiera. Upał był przez cały dzień tak nadzwyczajny, iż z niecierpliwością oczekiwałam wieczornej godziny,

w której wraz z synem miałam się udać nad kanał, gdzie mieszkający Alexandrii zwykle odpoczywają, lub się przechodzą. Usiadłam osobno od reszty towarzystwa, naprzeciw kolumny Pompejusza i często przesiadywałam tam dwie godziny w zupełnej i Muzułmanom właściwej nieczynności, przypatrując się, jak woda Nilu miesza się z bałwanami morza śródziemnego. Moje ciało było nieczynne, ale ileż cisnęło się myśli, wspomnień, uwag! Ibrahim Pasza przybył także nad kanał z małym orszakem i usiadł przy kawiarni, tak, iż z mojego miejsca bardzo dogodnie uważać mogłam jego poruszenia i fizjognomję. Wzbieranie Nilu najżywiej go zajmowało i rozmawiał o nim z osobami swego orszaku. Nie dziw, bo pomyślność Egiptu zależy od wylewów Nilu. Zabytek próżności nie dozwala mi pominąć milczeniem pewnej, że tak powiem, awantury z Ibrahimem. Na polowanie i w podróży, ubieram się zwykle po męzku, ale niekiedy powracam także do właściwego, mi ubioru, ażeby nie stracić zupełnie ułożenia kobiecego. Ibrahim widywał mnie tylko po męzku ubraną. Razu jednego nie poznał mnie w ubiorze kobiecym. Osman Bey powiedział mi, że ja jestem tym samym młodzianem, którego on zawsze pozdrawia. Musiał mu nieuwierzyć Ibrahim, gdyż załedwie wraz z synem bramę minęłam, która prowadzi do kanału, spostrzegłam galopującego za sobą Ibrahima, który orszak swój wyprzedził, nagle przy mnie konia wstrzymał, z zadziwieniem i ciekawością na mnie spoglądał, przyjemnie się uśmiechnął, potem pozdrowił i jak strzała inną drogą się puścił. Dla czegożbym tego nie miała przyznać? Pochlebilo to mojej miłości własnej i wdzięczna byłam mojemu szóstemu dziesiątkowi lat, iż mi dozwolił mieć jeszcze takie ułoże-

nie które zadziwiło Ibrahima i obudziło w nim ciekawość. Nie ma większego szczęścia, jak dozwolić bujać imaginacji wśród uśmiechających się marzeń. Moja imaginacja widziała sławę w tej ciekawości Ibrahima, a miłość sławy nie jest podług mnie największą słabością serca szlachetnego.

Po ogłoszeniu w meczetach, że pokój został zawarty, powróciło do Stambułu mnóstwo kanonierów i żołnierzy, a wielu rozchodzi się do domów za urlopem. Uważają za rzecz szczególną, że powracający żołnierze nie dopuszczają się po drodze żadnych niesforności, jak to dawniej bywało. Podobnie wypełniają Turcy ściśle rozkaz sułtana względem obchodzenia się z Rajasami.

Piszą z Egiptu pod d. 2 stycznia: książę Ipsylanty otrzymał na żądanie dymissję d. 1 stycznia. Wojsko żałuje go. Poseł rosyjski P. Ribeaupierre w czasie krótkiego pobytu swego w Grecji, przyjmował deputację senatu greckiego, którą mu wystawiła położenie i potrzeby kraju.

Nowy Walc na zakończenie zapust, grany na balu danym dnia 20 lutego r. b. u J. O. X. Czatoryskiego, skomponowy na orkiestrę i przełożony na Piano Forte przez J. Damse, wyszedł w składzie muzyki Klukowskiego. Cena zł. 1.

— Sprostowanie omyłek w wierszu o *Samotności*. — W piątej zwrotce, w wierszu trzecim zamiast Ty dla, czytaj Tylko.

W zwrotce szóstej, w wierszu pierwszym, zamiast Słuchało technienia boleści, czytaj słuchało technienia ucho boleści.

W tej samej zwrotce, w wierszu czwartym, zamiast nam, czytaj wam.

W ostatniej zwrotce, w ostatnim wierszu, zamiast Bos ty bóstwa mieszkaniem, czytaj Boś ty i bóstwa mieszkaniem.